

A jelenlét folyamata

"Hogy mennyire fontos a mágikus egyensúly az abból is következik, hogy senki sem közeledhet Istenhez, ha nincs mágikus egyensúlya."

"Ebben az egyensúlyban találkozunk Istennel és átéljük, amit a misztikusok **misztikus halálnak** tartanak, de mi ezt **abszolút egyensúlynak** nevezzük."

"Sok misztikus számára ez ideáljainak csúcsa, legmagasabb pontja, de nekünk csak az út kezdete. Ebben különbözünk a misztikusoktól. A Biblia erre az állapotra utal az Újszövetségben, mint betelést a Szent Szellemmel."

"A mágikus fejlődésünkhöz Salamon templomának felépítésére kell szentelni utunkat, négy oszlopon : tudással, elszánt és kitartó érzülettel, akarattal, hallgatással."

(gondolatok Franz Bardon prágai előadásaiból, 1949)

Bibliai szempontból jól ismert az is, hogy keresztelő János már születése előtt, anyja méhében megkapta a Szent Szellemet a prófécia szerint (Luk 1:15). Viszont Jézus, csak megkeresztelkedése után. Mindkét esetben a görög szövegben ugyanazt a kifejezést találjuk: "pneuma hagion (Πνεῦμα Ἅγιον)".

A SZENT JELENLÉT HÁROMFÁZISÚ TÖRVÉNYE

A spirituális hagyományok első pillantásra különböző nyelveken beszélnek: a Biblia történeteket mesél, a hermetikus tanítók tudati törvényeket írnak le, a meditáció pedig személyes élményeken keresztül vezet. Mégis, ha a felszíni formákat félretesszük, ugyanaz a háromfázisú törvény rajzolódik ki mindenütt. Ez a törvény írja le, hogyan jelenik meg az isteni jelenlét az ember életében, miért tűnik el időnként, és hogyan válik végül állandóvá.

A folyamat minden hagyományban ugyanaz: először **ajándék**, aztán **visszahúzóadás**, végül **összeolvadás**.

Az ajándék

A kezdet mindig ajándék. A Biblia történeteiben Izrael ajándékba kapja a Sechinát, a felhő és tűzoszlop vezetését; a próféták ajándékba kapják a Lélek inspirációját, gyakran anélkül, hogy előzetes belső érettséget kellene felmutatniuk; a tanítványok Pünkösdkor ajándékba kapják a Szent Szellemet, és a háromezres tömeg is azonnal részesül benne. A hermetikus hagyomány ugyanezt az előfényt, a próba-felkenetés vagy a célállapot előíze kifejezésekkel írja le.

A meditációban, imában vagy rituáléban megjelenő béke, fény, bizonyosság vagy kitágult tudat ugyanennek az ajándéknak a modern formája.

Az isteni jelenlét ilyenkor nem végleges, hanem útmutatás: megmutatja, hová tart az ember, milyen a célállapot, és mi az a minőség, amelyet később saját "erejéből" (megnemesedésével) kell elérnie (önmagát erre alkalmassá tennie).

Ez az isteni rész első fele.

A visszahúzóds

A második szakaszban a kapu bezárul. A jelenlét visszahúzóds, a fény eltűnik, a béke megszűnik, a bizonyosság elhalványul. A Biblia ezt a felhő eltűnésével, a templom dicsőségének visszavonulásával vagy a próféták „néma időszakával” írja le. A misztikusok ezt a lélek éjszakájának nevezik, a hermetikus hagyomány a fény visszahúzódsának, a meditáció pedig száraz időszaknak. A jelenség mindenhol ugyanaz: az ajándék eltűnik, hogy az ember saját erejéből jusson el oda, amit előtte kegyelemből megízlelhetett. Ez nem büntetés, hanem a fejlődés törvénye. A cél az, hogy a tudat megtanulja önmagából előhívni azt, amit korábban kívülről kapott. Ez a fejlődés emberi fele.

Összeolvadás, megszületés, állandósulás

A harmadik szakaszban az ember eléri azt a pontot, ahol a saját munkája (illetve fejlődése) találkozik az isteni működéssel.

A hermetikus hagyomány ezt a mágikus egyensúly, a misztikus halál vagy az Akasha tudatosságának állapotaként írja le. Ekkor az ember kiegyensúlyozza a négy elemet, megtisztítja a tudatot, és átlépi azt a belső küszöböt, ahol már nem a személyes én működik, hanem valami mélyebb, csendesebb és tisztább. Erre Franz Bardon ezt a mondatot használja:

„A tanítvány megteszi az út felét, a másik felét Isten teszi meg helyette, elébe jön.”

Amikor az ember eléri a saját határát (megnemesedését), a kapu újra lassan kinyílik, de most már nem ajándékként, hanem összeolvadásként.

Nem előíz jelenik meg, hanem állapot; nem átmeneti fény, hanem állandó jelenlét; nem átmeneti inspiráció, hanem stabil forrás. Ez a Szent Szellem valódi betöltése Bardon értelmezésében és a Biblia mélyrétegében is ez jelenik meg:

„A Szellem bennetek marad.” (János 14:17)

A három szakasz együtt alkotja a tudatosodás és a fejlődés útját, egyéni, történelmi és kozmikus szinten is.

Az ajándék megmutatja a célt, a visszahúzóds megérleli az embert, az összeolvadás pedig beteljesíti azt, amit a kezdeti fény csak előre jelzett. A Biblia, a hermetikus hagyomány és a meditáció ugyanannak a fejlődési törvénynek három különböző nyelvű leírásai.

A modern ember gyakran csak az első szakaszt ismeri (az ajándékot), vagy csak a másodikat (a száraz időszakot), vagy csak a harmadikat (a misztikus egység ideálját). A három együtt azonban a teljes út. Aki ezt megérti, annak számára a hermetikus (spirituális, vallásos) hagyományok többé nem ellentmondanak egymásnak, hanem egyetlen, mélyen összefüggő rendszerré állnak össze, amelynek végső célja a tudatosodás és az isteni jelenléttel való tartós egység és fejlődés. (Ez a három részből álló folyamat nem csak a történelemben, de az egyéni fejlődés szintjén is igaz. Gondoljunk itt a nyelveken szólás problémájára, ami az egyes keresztény felekezetekben manapság is jól ismert jelenség. De ugyanez a három részből álló folyamat sok másban is megtapasztalható.)

A kunyhók és Salamon temploma

A legtöbb ember a spirituális úton nem templomot épít, hanem apró szellemi kunyhókat. Egy élményből lesz egy viskó, egy meditációs békéből egy másik, egy bibliai ihletésből egy harmadik, és így tovább. Mindegyikben van valami igazság, mégsem állnak össze egésszé. Salamon azonban nem kunyhókat épített, hanem templomot: olyan szerkezetet, amelyben minden kő a helyére kerül, és amely méltó arra, hogy a jelenlét lakóhelye legyen. Ugyanez történik a lélekben is, lásd (Salamon éneke 8:8-10).

Amikor az ember felismeri a háromfázisú törvényt – az ajándék, a visszahúzódás és az összeolvadás ritmusát –, a sok szétszórt élmény egyszerre rendeződik, és a viskók helyén lassan templom emelkedik, kikristályosodik. Aki így építkezik szívében, annak a tudata már nem ideiglenes menedék, hanem olyan otthon, ahol az isteni jelenlét tartósan meg tud maradni.

Megjegyzés:

Ez a cikk nem fogalmak összemosását vagy felhígítását támogatja (szinkretizmus vagy univerzalizmus), hanem a valóság és a rejtett minták mélyebb egységének felismerését, amely a hermetikus igazság és hagyomány alapelve.

Kapcsolódó cikkek:

[A templom hermetikus értelme](#)

[A Jelenések hét csillaga](#)

[Az Énekek éneke, mint önmegismerésünk legrejtettebb titkai](#)

[Az univerzális vallás alapkövei](#)

2026.06.01, Tungli János (c)